Kira Wager

Malerier

5. november – 20. desember 2026

Galleri K har gleden av å presentere en ny separatutstilling med Kira Wager.

Kira Wager har gjennom flere tiår utviklet et maleri som på samme tid er umiddelbart gjenkjennelig og i stadig forandring. Fotografiet har hele tiden vært utgangspunkt, men aldri som et motiv som ganske enkelt skal overføres til maleri. Hos Wager blir fotografiet snarere en struktur som kan demonteres og bygges opp på nytt. Rutenettet, utsnittene, fargene og penselstrøkene gjør at bildet hele tiden beveger seg mellom fotografisk gjenkjennelighet og maleriets egen virkelighet.

I de nye arbeidene er det særlig menneskelig fellesskap som trer frem. Mennesker sitter rundt bord, befinner seg i rom sammen, arbeider, snakker, venter eller oppholder seg ved siden av hverandre. Andre bilder viser grupper ute i landskapet eller mennesker i vann. Det er øyeblikksbilder som i utgangspunktet kan virke enkle og dagligdagse, men som gjennom Wagers maleriske behandling blir mangetydige. Ansikter trer frem og forsvinner igjen. En person kan være presist beskrevet i ett parti av bildet og nesten oppløst i det neste. Rommene de befinner seg i følger på samme måte fotografiets perspektiv bare et stykke på vei før de blir brutt opp av penselstrøk, fargeflater og forskyvninger.

Det kan være fristende å lese bildene som fortellinger om menneskene som er avbildet, men det er samtidig nettopp fortellingen maleriet motsetter seg. Hvem menneskene er, og hva som har skjedd før eller etter fotografiets brøkdel av et sekund, forblir uavklart. Det vi ser er relasjonene mellom dem: blikk, avstander, hender, kropper og plasseringen rundt et bord eller i et landskap. Fotografiets registrering av et bestemt øyeblikk blir hos Wager langsomt erstattet av maleriets tid.

Det er også skjedd noe med koloritten. Wager har i noen av arbeidene undersøkt pigmenter og fargesammenstillinger med utgangspunkt i maleriet fra tidlig 1900-tall. Det er ikke snakk om sitater fra bestemte kunstnere eller bilder, men om en interesse for hvordan en periodes særegne koloritt kan eksistere videre i et nytt bilde. Og hvordan en periodes koloritt eksisterer både i fotografiske reproduksjoner og malerier. Dempede grågrønne, brunlige, blå og nesten monokrome partier står mot bilder der turkis, rosa, orange og rødt får stor plass. Som tidligere er fargen aldri bare knyttet til hva motivet forestiller. Den eksisterer også som et selvstendig system og kan overstyre både rom, lys og fotografisk sannsynlighet.

Arbeidene viser tydelig hvordan bildene blir til. Fotografiet deles inn i ruter, forstørres og oversettes felt for felt. Enkelte partier er ferdige mens andre fortsatt står åpne. Maskering, referansefotografier, prøvestrøk og ubehandlede flater gjør det mulig å følge avstanden mellom fotografiet og maleriet mens den oppstår. Denne arbeidsmåten har lenge vært sentral hos Wager, men blir særlig tydelig i de nye arbeidene. Det som på avstand kan fremstå som en sammenhengende scene, løser seg på nært hold opp i en serie selvstendige maleriske beslutninger.

Penselstrøket kan beskrive en hånd, et ansikt eller en bordkant, men like gjerne bryte motivet ned. Brede strøk danner vegger og himmel, mens andre partier bygges opp av korte, nesten hakkende bevegelser. Wager bruker penselens bredde og retning som en form for tegning. En figur kan være satt sammen av farger som isolert sett ikke ligner hud, klær eller hår, men som på riktig avstand likevel blir et menneske. Det er i denne vekselvirkningen mellom oppløsning og gjenkjennelse at mye av spenningen i maleriene ligger.

Rutenettet er fortsatt til stede som en underliggende struktur. Det stammer fra metoden hun bruker når små fotografier overføres til store formater, men fungerer samtidig som noe mer enn et teknisk hjelpemiddel. Fotografiet sier at alt befant seg på samme sted i samme øyeblikk. Maleriet insisterer på at hvert utsnitt også kan eksistere for seg selv.

I flere av bildene oppstår en merkelig spenning mellom motivets sosiale karakter og maleriets fragmentering. Menneskene hører åpenbart sammen, samtidig som de rent malerisk stadig står i fare for å gå i oppløsning. Kanskje er det nettopp denne motsetningen som gjør motivene av menneskelig fellesskap interessante. Et fellesskap består ikke av at forskjeller forsvinner, men av at separate mennesker befinner seg i samme rom og samme tid. Hos Wager gjelder dette også for maleriet. Forskjellige farger, strøk, teknikker og grader av presisjon blir ikke tvunget inn i én konsekvent overflate, men holdes sammen av bildet.

Som tidligere arbeider Wager med fotografier hentet fra ulike kilder og tider. Det private fotografiet står side om side med massemediale bilder, og skillet mellom det personlige og den allmenne bildehistorien blir uklart. Et fotografi kan i utgangspunktet være betydningsfullt fordi det viser et bestemt menneske på et bestemt sted. Når det blir malt, oppstår andre betydninger. Klær, møbler, arkitektur, fotografisk fargestikk og tidstypiske detaljer blir del av en større undersøkelse av hvordan bilder bærer med seg tiden de er laget i.

Det er derfor vanskelig å skille motivet fra måten det er malt på. Wagers bilder handler om mennesker, steder og øyeblikk, men like mye om hva som skjer når et fotografi blir til et maleri. Hun maler ikke bort fotografiets egenskaper, men lar dem kollidere med maleriets. Raster, utsnitt, overeksponering, fargestikk og tilfeldige beskjæringer får sine paralleller i penselstrøk, pigmenter, overmalinger og åpne flater. Resultatet er bilder som både peker bakover mot fotografiet de springer ut av og mot den lange malerihistorien Wager hele tiden arbeider innenfor.

Kira Wager (født 1971 i Laxå, Sverige) er utdannet ved Nordiska Konstskolan i Karleby, Statens Kunstakademi i Oslo og Bildkonstakademin i Helsingfors. Hun har hatt separatutstillinger ved blant annet Haugesund billedgalleri, der hun var filmfestivalutstiller, Bergen Kunsthall, Kunstnerforbundet (Oslo) samt flere ganger ved Galleri K (Oslo) og RARE Gallery (New York). Hun har også deltatt på en rekke gruppeutstillinger, f.eks. ved Museet for samtidskunst (Oslo), Henie Onstad Kunstsenter (Høvikodden), Haugar kunstmuseum (Tønsberg) og Trondheim Kunstmuseum, sistnevnte i forbindelse med nominasjonen til Lorck Schive Kunstpris 2021.

Wagers verk er innkjøpt av en rekke offentlige og private samlinger, blant annet Nasjonalmuseet, Stortinget, Utenriksdepartementet, Haugesund billedgalleri, Oslo kommunes kunstsamling, OsloMet, DNB, Equinor, Storebrand, Nordea og Trondheim Kunstmuseum. Hun har også laget utsmykninger til blant annet OsloMet, AdO arena i Bergen og DNB. I 2025 ferdigstilte hun et større bestillingsverk til styrerommet på DNBs hovedkontor i Bjørvika. På oppdrag fra Stortinget har hun også malt to verk som viser Olav Vs edsavleggelse i 1958. Det ene henger i vandrehallen på Stortinget, og det andre ble gitt i gave fra Stortinget til Kong Harald V og Dronning Sonja i anledning deres 80-årsdag.